

Undtagelser; selv om det er saa, at Ministeren ikke let vilde kunne negte at bevilge de Ansøgninger, der i den Retning maatte indkomme, saa er det dog ikke det Samme som en fuldstændig Frigivelse. Der er altid Noget, der hos mange af det Slags Folk taler imod at indgaae med Ansøgninger om at komme til at betale høiere Rente, det er en Evang, som de ikke vilde have, naar de ikke behøve at spørge derom, naar de ligesom kunde sige: enten en høiere Rente eller Pengene blive opsagte. Det er dog en temmelig stor Forskjel. Men dertil kommer ogsaa, at efter Majoritetens Forslag skulde Ministeren ikke kunne give Bevilling til at tage høiere end 6 pCt., medens Minoriteten aldeles frigiver Rentefoden for det omhandlede Slags Laan, saa at man altsaa kunde tage saa høie Renter, som man vilde. Der er altsaa den Forskjel, at Majoriteten vil have det begrændset indtil 6 pCt., medens Minoriteten slet ingen Begrændsning vil. Hvad nu Udstrækningen af Ministerens Bevillingsmyndighed angaaer, hvorvidt den skulde gaae til secundaire Laan, som her er foreslaaet, eller gjælde for alle Laan, da skal jeg gjøre opmærksom paa, at, dersom Minoritetens Forslag bliver antaget, vil det affjære enhver somhelst Udgang, ogsaa igjennem Bevillinger, til lovligt at kunne give høiere Rente af faste Eiendomme for saadanne Laan, som ikke overstige $\frac{2}{3}$ af Eiendommens Værdi. Den høitagede Indenrigsminister har ogsaa under første Behandling yttret som sin Mening, at, dersom man kom til en saadan Afgjørelse, at Rentefoden for saadanne secundaire Laan kunde være fri, var det en Selvfølge, at Bevillinger ikke kunde gives; og deraf er det en Følge, at det ogsaa var hans Mening, at der ogsaa for Laan til $\frac{2}{3}$ af Eiendommens Værdi ikke paa nogen Maade, heller ikke ved Bevillinger, skulde kunne gives høiere Renter end 4 pCt. Minoriteten har i Motiveringen af sit Forslag yttret sig derhen, at den foreslog en saadan Frigivelse af Rentefoden for Laan, der gik ud over $\frac{2}{3}$ af Eiendommens Værdi, for at den hele Bevillingslag kunde falde bort. Det har altsaa været Minoritetens Mening, hvad jeg nylig har betegnet som Følgen af dens Forslag, at den hele Bevillingsmyndighed skulde falde bort.

Naar det altsaa er givet, at den ærede Ministers Uttring under første Behandling samt Minoritetens Mening gaaer ud paa, at Bevillingsmyndigheden med Hensyn til Laan af indtil $\frac{2}{3}$ af Eiendommens Værdi, ogsaa vilde bortfalde efter Mindretallets Forslag, saa har Minoriteten dertroet at have haft fuldkommen god Grund til at stille sit Forslag, saaledes som den har. Nu har den høitagede Minister forlangt Afstemningen over Majoritetens Forslag deelt; forfastes den anden Deel af første Passus, vil Ministeren have Myndighed til for ethvert Laan i faste Eiendomme at bevilge en Rente af 6 pCt. Jeg vil nu henstille til det ærede Thing, om det vil gaae saa vidt; men jeg vil dog bemærke, at der i saa Fald vil være Anledning for Majoriteten til at overveie inden 3die Behandling, om der, naar Bevillingsmyndigheden udstrækkes saavidt, skulde kunne bevilges en Rente af indtil 6 pCt., eller om man skulde komme til at foreslaae disse 6 pCt. forandrede til 5, hvilket er det, der hidtil har været det Gængse. Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (L. C. Larsen) har sagt, at han kjendte Tilfælde, hvor der allerede nu er givet Bevilling til at tage 6 pCt. Det har jeg ikke vidst. Jeg er gaaet efter Motiverne til Lovudkastet, hvori der udtrykkelig kun er Tale om Bevillinger til at tage 5 pCt., og dette er det Æneste, jeg har kunnet holde mig til med Hensyn til dette Spørgsmaal. Jeg maa give den høitærede Minister Ret i, at, naar Bevillingsmyndigheden med Hensyn til Laan, der indskrænket sig til $\frac{2}{3}$ af Eiendommens Værdi, blev tagen bort, saa var det en Tilbagegang; men jeg kan ikke slutte, uden at gjøre det ærede Thing opmærksom paa, at, vedtager man Minoritetens Forslag til § 2, saa gjør man den selvsamme Tilbagegang.

Indenrigsministeren: Jeg vil gjerne indrømme, at det, som jeg under 1ste Behandling af Sagen sagde — at, naar der udkom en Lov, som bestemte fri Rente for de secundaire Pantter, saa kunde der ingen Bevillinger gives — kunde give den ærede sidste Taler Anledning til at forstaae mine Uttringer, som han gjorde;